ÚŘEDNÍ LIST republiky Československé

DÍL I.

NAŘIZOVACÍ

I — Částka 32. V Praze dne 2. března 1951. Cena Kčs 2.—.

OBSAH:

(109.—112.) 109. Vyhláška ministerstva financí, kterou se vydávají směrnice o nakládání s dluhopisy sjednocené státní půjčky a s konversními zástavními listy Investiční banky, národního podniku, v Praze.

110. Vyhláška ministerstva zemědělství, kterou se doplňuje vyhláška o výkupních cenách pozdních bramborů ze sklizně 1950.

111. Vyhláška ministerstva vnitřního obchodu o uvolnění bodů a výměně starých kojeneckých šatenek.

112. Vyhláška ministerstva vnitřního obchodu o výdeji lístků na mouku a chléb, platných v třetím přídělovém období od 5. března do 1. dubna 1951.

109.

VYHLÁŠKA
ministerstva financí

ze dne 3. února 1951,

kterou se vydávají směrnice o nakládání s dluhopisy sjednocené státní půjčky a s konversními zástavními listy Investiční banky, národního podniku, v Praze.

Podle §§ 3 a 23 zákona č. 168/1949 Sb., o konečné úpravě vnitřního státního dluhu a některých jiných dluhů z doby do 31. prosince 1945, stanoví ministerstvo financí toto:

I. Ustanovení společná.

§ 1.

Ustanovení těchto směrnic se vztahují:

a) na dluhopisy sjednocené státní půjčky všech 4 emisí, vydané podle zákona č. 168/1949 Sb.,

b) na konversní zástavní listy Investiční banky, národního podniku v Praze, vydané podle vyhlášky ministerstva financí č. 33/1950 Ú. l. I (100/1950 Ú. v. I), o výměně zástavních listů vydaných v době do 31. prosince 1945 právními předchůdci Investiční banky, národního podniku v Praze, za konversní zástavní listy (dále jen „dluhopisy").

§ 2.

(1) Dluhopisy se po dobu trvání povinné úschovy uloží u Státní banky československé v Praze nebo jejího oblastního ústavu v Bratislavě (dále jen „banka") a budou bankou spravovány podle volby vlastníka buď přímo tak, že banka povede sama depositní účet vlastníka, nebo nepřímo tak, že depositní účet bude veden u některého jiného peněžního ústavu, oprávněného k úschově a správě cenných papírů, který však všechny dluhopisy u něho vedené deponuje na svoje jméno u banky, ať už přímo nebo prostřednictvím dalšího peněžního ústavu.

(2) S dluhopisy lze nadále nakládati jen podle ustanovení těchto směrnic.

§ 3.

(1) Nakládati lze jen s dluhopisy vzniklými výměnou (výkupem) starých dluhopisů a zástavních listů podle zákona č. 168/1949 Sb.,

a) které byly řádně přihlášeny podle ustanovení dekretu presidenta republiky č. 95/1945 Sb., o přihlášení vkladů a jiných peněžních pohledávek u peněžních ústavů, jakož i životních pojištění a cenných papírů, a byly zařazeny v t. zv. sestavě „A" přihlášených cenných papírů,

b) o nichž depositnímu místu došel jeden díl soupisové přihlášky potvrzený příslušným okresním národním výborem o tom, že byly přihlášeny k majetkovým dávkám a při jeho zkoumání nebyla zjištěna žádná závada,

c) které nepatří osobám, o nichž depositnímu místu je známo, že jejich majetek by mohl podléhati konfiskaci podle § 1 dekretu presidenta republiky č. 108/1945 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy,

d) které nejsou zajištěny ve prospěch státu.

(2) Smí-li býti podle ustanovení předchozího odstavce nakládáno s dluhopisy, může býti nakládáno volně s jejich úroky.

§ 4.

(1) Vlastník dluhopisů smí zmocniti třetí osoby, aby s dluhopisy a s úroky z nich nakládaly.

(2) Vlastník dluhopisů, jimiž lze nakládati podle ustanovení § 3 odst. 1, může místo úschovy a správy u ústavů uvedených v § 2 volně měniti.

(3) Zříditi právo požívání k dluhopisům jest přípustno jenom ve prospěch osoby příbuzné s vlastníkem v pokolení přímém nebo ve prospěch manželky (manžela, druha, družky), a to jen za podmínky, že obmyšlená osoba je devisovým tuzemcem. Rovněž jest přípustná výhrada práva požívání ve vlastní prospěch při převodu dluhopisů na jinou osobu.

(4) K dluhopisům nemohou býti napříště zřízena zástavní práva.

(5) Exekuci na dluhopisy lze vésti toliko zabavením nároku na jejich vydání a to přímo podle § 528 občanského soudního řádu.

(6) Nedotčena zůstávají omezení práva nakládati s dluhopisy ať již plynou z jiných platných předpisů (na př. z předpisů devisových nebo z předpisů o dozoru nad jměním nadačním, fondovním, církevním a pod.) nebo z existující smlouvy (na př. ze zřízeného práva zástavního nebo práva požívání).

§ 5.

(1) Dluhopisy převedené na jiného vlastníka zůstávají pro něho v povinné úschově. Nový vlastník smí s nimi nadále nakládati jen, pokud to dovolují předpisy těchto směrnic.

(2) Převedení dluhopisů na jiného vlastníka se v případech upravených v § 7 odst. 3 písm. a), § 10, § 13, § 17 a § 18, vyjímajíc však převody z vlastnictví peněžních ústavů a ústavů smluvního a veřejnoprávního pojištění, poznamená s uvedením důvodu uvolnění na výplatním listě dosavadního vlastníka, vydaném podle § 8 dekretu presidenta republiky č. 91/1945 Sb., o obnovení československé měny. Do výplatního listu zapíše vyplácející peněžní ústav též uvolňované částky, o nichž jedná § 13 odst. 3 a 4. Zároveň se poznamená i účel jejich uvolnění.

§ 6.

(1) Ustanovení o nakládání s dluhopisy ve vlastnictví osob fysických platí také pro nedevzdané pozůstalosti.

(2) Ustanovení o nakládání s dluhopisy ve vlastnictví osob právnických platí také pro organisace a zařízení, které nemají vlastních práv a nejsou s to, aby se samy zavazovaly, jako fondy a jiná účelová jmění a majetkové podstaty bez právní osobnosti.

II. Ustanovení o nakládání s dluhopisy ve vlastnictví osob fysických.

§ 7.

(1) Depositní místa smějí převáděti dluhopisy z depositního účtu zůstavitele na depositní účty dědiců a odkazovníků na zá-

kladě soudních potvrzení o nabytí dědictví resp. na základě pravomocných soudních odevzdacích listin a realisačních usnesení, stalo-li se odevzdání pozůstalosti podle zákona nebo ze závěti. Na základě dohod uzavřených mezi dědici během pozůstalostního řízení smějí depositní místa převáděti dluhopisy na dědice (odkazovníky) jenom v rámci jejich dědických podílů (ze zákona nebo ze závěti) nebo odkazů anebo přejímá-li jeden z dědiců (odkazovníků), ať úplatně nebo bezúplatně, dluhopis nejnižší jmenovité hodnoty, jenž by se měl státi spoluvlastnictvím několika dědiců (odkazovníků); jinak předloží záležitost bance.

(2) Má-li depositní místo podle soudního usnesení převést na dědice (odkazovníky) zbytky (špičky) dluhopisu nedosahující nejnižší jmenovité hodnoty 1000 Kčs, může je z pozůstalosti odkoupit pro svoje nostro nebo nabídnouti bance za kursy stanovené v § 15 a jejich hodnoty vyplatiti dědicům (odkazovníkům).

(3) Depositní místa smějí převáděti dluhopisy z depositního účtu osoby fysické podle příkazu vlastníka:

a) na depositní účet osoby příbuzné s vlastníkem v pokolení přímém nebo manželky (manžela, druha, družky), je-li právním důvodem převodu darování nebo jiné bezúplatné právní jednání, nepřevyšuje-li celková jmenovitá hodnota dluhopisů převáděných na tutéž osobu v období pěti let 50.000 Kčs a je-li tato osoba devisovým tuzemcem,

b) na depositní účet státu, veřejnoprávních zařízení a institucí sloužících k účelům vyučovacím, dobročinným a sociálním, nebo k podobným účelům zřizované nadace, je-li právním důvodem převodu darování,

c) na depositní účet národního nebo komunálního podniku při začlenění majetkových podstat do národního podniku nebo jde-li o nabytí majetku komunálním podnikem při zapojení soukromých podniků a drobných výrobců. Ve všech těchto případech [písm. a) až c)] je třeba, aby vlastník předložil osvědčení příslušného okresního národního výboru, že s jeho hlediska není proti převodu námitek.

(4) Depositní místa smějí na příkaz soudu převáděti na depositní účet státu dluhopisy, které mu připadly jako odúmrť.

§ 8.

(1) Depositní místa smějí převáděti dluhopisy z depositního účtu osoby fysické podle jejího příkazu na účet státu k úhradě dlužných majetkových a mimořádných dávek, pokud příslušné předpisy o dávce z majetkového přírůstku a z majetku (§ 68 odst. 1 č. 3 zákona č. 134/1946 Sb. a vyhlášky ministra financí č. 1897/1946 a 2033/1946 Ú. l. I), jakož i o mimořádné jednorázové dávce a mimořádné dávce z nadměrných přírůstků na majetku [§ 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 185/1947 Sb., ve znění zákona č. 180/1948 Sb. a vyhlášky ministra financí č. 384/1948 a 2219/1948 Ú. l. I] dovolují, aby tyto dávky nebo jejich část byly placeny cennými papíry, které byly konvertovány na dluhopisy.

(2) Dluhopisy se k placení přijmou v hodnotě, jakou by byly přijaty staré cenné papíry, kdyby nebylo došlo k jejich konversi na dluhopisy.

(3) Platí-li se majetkové nebo mimořádné dávky dluhopisy vzniklými podle § 19 zákona č. 168/1949 Sb., ve znění článku 1 zákona č. 26/1950 Sb., výkupem 6% zahraničních dluhopisů Škodových závodů anglické či francouzské tranše, stanoví se přejímací hodnota 100 Kčs jmenovité hodnoty dluhopisů poměrem stonásobku přejímací ceny zahraničních dluhopisů pro tu kterou z uvedených dávek k množství jmenovité hodnoty dluhopisů, které bylo dáno za původní zahraniční dluhopisy.

(4) Je přípustno platit majetkové a mimořádné dávky též dluhopisy, které vznikly výkupem dluhopisů půjček, jejichž dluhová služba je soustředěna u Společné pokladny v Paříži (dále jen „vykoupené půjčky") podle vyhlášky ministerstva financí č. 132/1950 Ú. l. I. Přejímací hodnota 100 Kčs jmenovité hodnoty dluhopisů stanoví se:

a) pro účely dávky z majetku poměrem stonásobku ceny vykoupených půjček určené vyhláškou ministerstva financí č. 1706/1946 Ú. l. I,

b) pro účely dávky z majetkového přírůstku poměrem stonásobku poplatníkem prokázané nákupní ceny vykoupených půjček, jestliže byly takto oceněny v přihlášce k této dávce, jinak ceny určené vyhláškou uvedenou pod písm. a),

c) pro účely mimořádných dávek poměrem stonásobku ceny vykoupených půjček určené vyhláškou ministerstva financí č. 2092/1948 Ú. l. I k množství jmenovité hodnoty dluhopisů, které byly dány za vykoupené půjčky.

(5) Dluhopisy se přejímají v hodnotě podle určených kursů bez vyúčtování běžných kuponů.

§ 9.

Bylo-li v trestním řízení soudním pravomocně vysloveno propadnutí nebo zabrání dluhopisů, převedou depositní místa na příkaz prokurátora takové dluhopisy na banku pro účet ministerstva (pověřenectva) financí. Bylo-li pak propadnutí nebo zabrání dluhopisů pravomocně vysloveno v trestním řízení správním, převedou depositní místa takové dluhopisy na banku pro účet ministerstva (pověřenectva) financí na příkaz okresního národního výboru.

§ 10.

Depositní místa smějí převáděti dluhopisy podle příkazu vlastníka, je-li právním důvodem převodu úplatné právní jednání jiné než prodej (na př. zaplacení dluhu), z depositního účtu vlastníkova na depositní účet jiné fysické osoby pouze po předchozím schválení. Depositní místo předloží takový příkaz se všemi vhodnými doklady, zejména s osvědčením příslušného okresního národního výboru, že s jeho hlediska není proti převodu námitek, bance, která rozhodne v případech, kdy jmenovitá hodnota převáděných dluhopisů nepřesahuje 10.000 Kčs. Přesahuje-li tuto částku, postoupí příklad k rozhodnutí ministerstvu (pověřenectvu) financí. Převáděné dluhopisy jest nutno oceňovati v těchto případech kursy stanovenými pro jejich prodej (§ 15).

§ 11.

(1) Prodeje dluhopisů ve vlastnictví osob fysických jsou přípustné jen po uvolnění, o které vlastník požádá banku prostřednictvím svého depositního místa na tiskopise jí vydaném. Žádost třeba opatřiti vyjádřením okresního národního výboru a doložiti doklady, které osvědčují odůvodnění žádosti.

(2) Depositní místo přezkoumá žádost podle jemu známých okolností a zašle ji bance k rozhodnutí se svým vyjádřením.

§ 12.

Uvolněny k prodeji mohou býti dluhopisy, s nimiž lze nakládati podle ustanovení § 3 a u nichž jsou zároveň splněny tyto podmínky:

a) jsou vlastnictvím osob československé státní příslušnosti státně spolehlivých a výjimečně též dluhopisy, které jsou vlastnictvím osob cizí státní příslušnosti,

b) jsou uloženy v povinné úschově na jméno žadatele nebo jeho manželky (manžela, druha, družky), nebo nezletilých dětí, žijících ve společné domácnosti se žadatelem,

c) nebyly na ně vzneseny restituční nároky,

d) nejsou zatíženy právy třetích osob, leč by oprávněný dal k prodeji souhlas.

§ 13.

(1) Banka rozhodne ve vlastní působnosti o žádostech za uvolnění dluhopisů k prodeji, je-li výtěžek určen:

a) k úhradě pravoplatných státních daňových, dávkových a poplatkových nedoplatků až do výše 100.000 Kčs, pokud nemohou býti podle zjištění příslušného okresního národního výboru vyrovnány bez ohrožení výživy ani z příjmů dlužníka nebo příslušníků jeho domácnosti, ani zatížením nebo prodejem jejich volného majetku,

b) k úhradě dluhů váznoucích na uvolňovaných dluhopisech, pokud dluhy ty vznikly přede dnem účinnosti dekretu č. 95/1945 Sb., t. j. před 23. říjnem 1945 a nemohou býti bez ohrožení výživy vyrovnány ani z příjmů dlužníka nebo příslušníků jeho domácnosti, ani zatížením nebo prodejem jejich volného majetku a pokud uvolňovaná částka nečiní více než 50.000 Kčs a zároveň nepřevyšuje 50% jmenovité hodnoty dluhopisů,

c) na výživné a nájemné, jakož i na jiné potřeby, na které se podle § 14 dekretu č. 91/1945 Sb. a podle předpisů vydaných k jeho provedení uvolňují vázané vklady,

d) k jiným účelům až do výše 5000 Kčs jmenovité hodnoty dluhopisů.

(2) V jiných případech než v předcházejícím odstavci uvedených rozhoduje ministerstvo (pověřenectvo) financí.

(3) Při rozhodnutí o uvolnění k účelům uvedeným v odst. 1 písm. c) se použije obdobně předpisů, podle kterých se řídí nebo bude se v rozhodné době říditi uvolňování vázaných vkladů. To platí zejména o předpokladech pro uvolnění, o průkazech o jejich splnění a o výši částky, kterou lze uvolnit na výživné a nájemné.

K tomuto účelu možno uvolnit částku, která postačí přibližně na jeden rok. Hotovost z prodeje se nevyplatí najednou, ale uloží se na účet nebo na vkladní knížku u ústavu zvoleného oprávněným a z tohoto účtu nebo vkladní knížky se mu bude výživné nebo doplatek na výživné uvolňovati měsíčně a částky potřebné na zaplacení nájemného v době jeho splatnosti. Při tomto periodickém uvolňování se bude postupovati podle obdoby předpisů o uvolňování vázaných vkladů, zejména pokud jde o započítání jiných příjmů oprávněného do uvolňované částky, o průkazech o výši nájemného a pod.

(4) Byly-li dluhopisy uvolněny jenom na výživné a nájemné, ale dříve, než byla uvolněná částka spotřebována, zanikly předpoklady pro uvolnění k těmto účelům (na př. úmrtím oprávněného), zůstane nevyčerpaný zbytek u peněžního ústavu vázán. Vznikne-li však jiná potřeba, na niž by bylo lze podle předpisů o uvolňování vázaných vkladů dosáhnouti uvolnění, může peněžní ústav z nevyčerpaného zbytku částků na takovou potřebu uvolniti, nejvýše však 3000 Kčs.

(5) Je-li třeba uvolňovanou částku dluhopisů zaokrouhliti, stane se tak vždy dolů na částku dělitelnou tisícem.

§ 14.

Má-li žadatel kromě dluhopisů také vázané vklady, bude při uvolňování dána zpravidla přednost uvolnění dluhopisů, jestliže

a) je vlastníkem dluhopisů ve jmenovité hodnotě aspoň 100.000 Kčs,

b) má býti jednorázově uvolněno nejméně 10.000 Kčs na výživné a nájemné nebo nejméně 5000 Kčs na jiné potřeby dotčené v § 14 dekretu č. 91/1945 Sb.

§ 15.

Dluhopisy, které byly uvolněny k prodeji, odkoupí banka za kursy, které čas od času stanoví ministerstvo financí vyhláškou v Úředním listě. Až na další se stanoví kurs 100.— pro dluhopisy 3½% sjednocené státní půjčky a 3½% konversní zástavní listy Investiční banky, národního podniku v Praze, kurs 90.— pro dluhopisy 3% sjednocené státní půjčky emise A a 3% konversní zástavní listy Investiční banky, národního podniku v Praze a kurs 88.— pro dluhopisy 3% sjednocené státní půjčky emise B. Veškeré výdaje spojené s uvolněním a prodejem nese prodávající.

III. Ustanovení o nakládání s dluhopisy ve vlastnictví osob právnických.

§ 16.

(1) Depositní místa smějí převáděti dluhopisy z depositního účtu osoby právnické na příkaz oprávněného orgánu:

a) při jejím zániku, mají-li býti dluhopisy podle pravomocného usnesení nebo rozhodnutí příslušného orgánu bezúplatně převedeny na depositní účet osoby obmyšlené podle stanov, zakládací nebo podobné listiny zanikající právnické osoby nebo podle rozhodnutí dozorčího úřadu. Převod se nepokládá za úplatný, přejímá-li nabyvatel závazky povahy immaterielní nebo takové, které má plniti z výtěžků převáděných dluhopisů;

b) při jejím zániku splynutím s jinou právnickou osobou, na kterou přechází universální sukcesí všechna práva a závazky zanikající právnické osoby, tudíž také její dluhopisy;

c) při úpravách kmenového jmění národních a komunálních podniků, při začlenění majetkových podstat do národních podniků, nebo jde-li o nabytí majetku komunálním podnikem při zapojení soukromých podniků a drobných výrobců, při převodech mezi národními podniky navzájem a komunálními podniky navzájem, jakož i mezi národními a komunálními podniky navzájem, mezi jmenovanými podniky a Fondem znárodněného hospodářství a konečně při jiných změnách v učlenění;

d) při úplném nebo částečném převzetí jmění příplatkových ústavů, pensijních a podpůrných fondů zřízených u různých právnických osob Ústřední národní pojišťovnou za účelem zabezpečení nároků plynoucích z členství u těchto ústavů a fondů;

e) k úhradě dlužných majetkových a mimořádných dávek podle obdoby § 8;

f) v případech prodejů, ke kterým byl dán nebo se předpokládá souhlas podle § 17;

g) jde-li o darování dluhopisů státu, veřejnoprávním zařízením a institucím sloužícím k účelům vyučovacím, dobročinným a sociálním nebo k podobným účelům zřizovaným nadacím.

(2) Depositní místa smějí převáděti dluhopisy

a) z depositního účtu Československé pojišťovny, národního podniku, podle jejího příkazu na depositní účty pojištěnců nebo jiných osob oprávněných z dospělých pojistek, které znějí na dluhopisy (na cenné papíry, jež byly na dluhopisy konvertovány),

b) z depositního účtu Fondu národní obnovy podle jeho příkazu, uděleného v rámci celkové částky stanovené ministerstvem financí, na depositní účty osob fysických nebo právnických majících nárok na náhradu podle čl. III odst. 1 zákona č. 79/1948 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 128/1946 Sb., o neplatnosti některých majetkoprávních jednání z doby nesvobody a o nárocích vzcházejících z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku.

(3) Bylo-li vysloveno podle § 18 odst. 1 dekretu č. 95/1945 Sb. propadnutí cenných papírů osoby právnické, převedou depositní místa na příkaz okresního národního výboru nebo ministerstva (pověřenectva) financí propadlé dluhopisy na banku pro účet ministerstva (pověřenectva) financí.

§ 17.

(1) Hodlá-li osoba právnická prodati dluhopisy, jest povinna oznámiti to i s uvedením důvodů prodeje a jména příp. kupce bance v Praze; osoby právnické se sídlem na Slovensku činí oznámení oblastnímu ústavu banky v Bratislavě.

(2) Banka po uvážení důvodů, případně po provedeném šetření buď

a) schválí zamýšlený prodej v plném nebo pozměněném rozsahu,

b) odepře jeho schválení, nebo

c) předloží případ ministerstvu (pověřenectvu) financí.

Schválí-li banka prodej, může též určiti jiného kupce nebo odkoupiti dluhopisy pro svůj účet a to ohledně celé položky dluhopisů nebo jen její části. Nerozhodne-li banka některým z uvedených způsobů do 14 dnů počítaných ode dne, kdy oznámení obdržela, nebo v této lhůtě nevyrozumí prodávajícího o tom, že provádí o zamýšleném prodeji šetření, anebo že případ předložila ministerstvu (pověřenectvu) financí, považuje se oznámení, ve kterém byl uveden kupec, za schválené.

(3) Prodeje se provádějí až na další při kursu 100 za 3½% dluhopisy a při kursu 98 za 3% dluhopisy.

(4) Při projednávání zamýšlených prodejů dluhopisů banka se řídí pokyny ministerstva financí.

§ 18.

Depositní místa smějí převáděti dluhopisy osob právnických na jiné osoby, je-li právním důvodem převodu úplatné právní jednání jiné než prodej (na př. zaplacení dluhu), po předchozím schválení. O žádosti doložené potřebnými doklady, příp. též osvědčením okresního národního výboru, že nemá námitek, rozhodne banka, nepřesahuje-li jmenovitá hodnota převáděných dluhopisů 10.000 Kčs. V jiných případech postoupí banka žádost ministerstvu (pověřenctvu) financí. Převáděné dluhopisy jest oceňovati v těchto případech kursy stanovenými pro jejich prodej (§ 17 odst. 3).

IV. Ustanovení závěrečná.

§ 19.

O dluhopisech platí i nadále:

a) předpisy, kterými bylo upraveno odevzdání některých cenných papírů Fondu národní obnovy (výnos ministerstva financí z 8. června 1949, č. j. 25.167/49-II/1, uveřejněný ve Věstníku ministerstva financí č. 19/1949, b. č. 299),

b) směrnice o převodu cenných papírů svazků lidové správy na stát (vyhláška ministerstva financí č. 801/1949 Ú. l. I),

c) ustanovení vydaná k příslušným vyhláškám o výměně starých dluhopisů a zástavních listů.

§ 20.

(1) Ustanovení těchto směrnic nahrazují jinak opatření, vydaná ministerstvem financí podle § 19 odst. 1 dekretu presidenta republiky č. 95/1945 Sb., jimiž bylo upraveno nakládání s původními dluhopisy, zástavními listy a s jejich úroky.

(2) Povolení udělená podle této vyhlášky pozbývají platnosti, nebude-li jich použito do 3 měsíců od jejich vydání.

(3) Proti rozhodnutí banky lze u ní podati stížnost nebo rozklad. Nehodlá-li banka stížnosti nebo rozkladu vyhověti, předloží jej k rozhodnutí ministerstvu financí.

(4) V případech těmito směrnicemi neupravených nebo pochybných rozhoduje ministerstvo financí. Ministerstvo financí může rozhodnouti i o případech, o nichž by rozhodnutí podle této vyhlášky příslušelo bance, nebo o případech, kdy žádost byla zamítnuta.

Ministr:
Kabeš v. r.

110.

VYHLÁŠKA
ministerstva zemědělství

ze dne 26. února 1951,

kterou se doplňuje vyhláška o výkupních cenách pozdních bramborů ze sklizně 1950.

Ministerstvo zemědělství stanoví v dohodě se státním úřadem plánovacím podle § 2 odst. 2, § 5 odst. 1 a § 7 vládního nařízení č. 235/1949 Sb., o plánování a jiné tvorbě cen:

Čl. I.

§ 1 vyhlášky ministerstva zemědělství č. 540/1950 Ú. l. I, o výkupních cenách pozdních bramborů ze sklizně 1950, se doplňuje odstavcem 3 tohoto znění:

„(3) Stanovené pevné výkupní ceny bramborů v odstavci 1 se zvyšují o dobové příplatky při dodávce:

	v době od 22. ledna 1951	v době od 26. února 1951
a) brambory jedlé standart I	Kčs 4.—	Kčs 13.—
standart II	Kčs 4.—	Kčs 13.—
standart III	Kčs 4.—	Kčs 13.—
standart IV	Kčs 4.—	Kčs 13.—
b) brambory krmné	Kčs 4.—	Kčs 13.—
c) brambory průmyslové (pro průmyslové zpracování)	Kčs 5.—	Kčs 5.—.“

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 22. ledna 1951.

Ministr:
Ďuriš v. r.

111.

VYHLÁŠKA
ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 28. února 1951

o uvolnění bodů a výměně starých kojeneckých šatenek.

Ministerstvo vnitřního obchodu ustanovuje podle §§ 1 a 2 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě:

§ 1.

Vyhlašuje se splatnost 35 bodů šatenky pro spotřebitele od dokončeného 1 roku, a to dosud nesplatných bodových ústřižků označených písmenem „c“ a všech bodových ústřižků označených písmeny „f“, „g“ a „h“.

§ 2.

1. Kojenecké šatenky vydané v období od 1. července do 31. prosince 1950 budou na žádost spotřebitele vyměněny za kojenecké šatenky platné pro rok 1951.

2. Při výměně kojenecké šatenky bude nová šatenka zkrácena o počet bodů a o příslušné ústřižky, které byly již ze staré šatenky odčerpány.

3. Výměna se provede v období od 2. do 30. dubna 1951 včetně podle bližších směrnic MVO.

4. Ustanovením odst. 1, 2 a 3 se mění § 28 odst. 2 vyhlášky ministerstva vnitřního obchodu č. 710/1950 Ú. l. I.

§ 3.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března 1951.

Ministr:
Krajčír v. r.

112.

VYHLÁŠKA
ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 1. března 1951

o výdeji lístků na mouku a chléb, platných v třetím přídělovém období od 5. března do 1. dubna 1951.

Ministerstvo vnitřního obchodu vyhlašuje podle §§ 1 a 2 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě:

§ 1.

(1) Od druhého týdne třetího přídělového období, t. j. od 5. března do 1. dubna 1951 se vydávají mouka, chléb a pečivo na lístky na mouku a chléb.

(2) Oprávněným spotřebitelům se vydávají tyto lístky na mouku a chléb:

dětem do 6 let: lístek na mouku a pečivo 4a,
dětem od 6 do 12 let: lístek na mouku a chléb 4b,
mladistvým od 12 do 20 let: lístek na mouku a chléb 4c,
dospělým nad 20 let: lístek na mouku a chléb 4d.

§ 2.

Lístky na mouku a chléb se vydávají spotřebitelům v krajských městech od pátku 2. března 1951 od 14 hodin, v ostatních místech od soboty 3. března 1951 od 8 hodin. Národní výbory učiní opatření, aby lístky se mohly vydávati spotřebitelům také v sobotu odpoledne, po případě v neděli.

§ 3.

(1) Samozásobitelé chlebovým obilím nedostanou lístek na mouku a chléb.

(2) Samozásobiteli chlebovým obilím jsou:
a) pěstitelé, kteří sklízeli chlebové obilí z úrody roku 1950,
b) osoby, které získaly chlebové obilí nebo jedlé mlýnské výrobky jako odměnu nebo výměnek od pěstitele chlebového obilí nejméně v množství postačujícím k úhradě jejich potřeby, po případě i potřeby příslušníků jejich domácnosti, do konce třetího přídělového období,
c) příslušníci domácnosti osob uvedených pod písmeny a) a b),
d) zaměstnanci zemědělských výrobních podniků socialistického sektoru, kteří dostávají obilí jako součást své mzdy.

(3) Samozásobitelé chlebovým obilím, kteří jsou zaměstnáni v řádném pracovním poměru, obdrží lístky na mouku a chléb s výjimkou osob uvedených v odstavci 2 písm. d).

§ 4.

Místní národní výbor může odepřít vydání lístků na mouku a chléb osobám vyhýbajícím se práci a štítícím se práce a osobám, o nichž je prokázáno, že ruší zásobování zejména hromaděním zásob, a po případě i příslušníkům domácností všech těchto osob.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Krajčír v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — Odpovědný zástupce listu Karel Hellebrand. — Tiskne: Státní tiskárna, n. p. 02 v Praze III, Karmelitská 6. — Novin. sazba povolena ředit. pošt a tel. č. 128.500/VII-1936. Dohlédací poštovní úřad Praha 022.